سازمان منع سلاح شیمیایی برنده صلح نوبل

شرق، نسرین رضایی: بعد از نظرسنجی بزرگ وب‌سایت روزنامه گاردین برای انتخاب نامزد صلح نوبل، گرچه آمار و ارقام حکایت از پیشتازی ملاله یوسفزی، نوجوان پاکستانی داشت، اما برای بسیاری از ما ایرانی‌ها دیدن نام حسن روحانی، رییس‌جمهوری کشورمان در فهرست نامزدهای احتمالی گاردین امیدی بود برای اینکه رییس‌جمهوری می‌تواند نام دومین ایرانی برنده صلح نوبل را در فهرست جهانی ثبت کند. اما تصمیم چیز دیگری بود. حتی ملاله هم پیروز صلح نوبل نشد. «باز هم نگاه‌ها به سمت و سوی سوریه رفت. دولتمردان کاری کردند تا بحران سوریه به فراموشی سپرده نشود.» اینها اولین جملاتی بودند که روز جمعه با اعلام برنده ۲۰۱۳ صلح نوبل در اکثر خبرهای انتخاب برنده نهایی صلح به چشم می‌خورد. روز جمعه کمیته نوبل در اسلو، سازمان منع استفاده از تسلیحات شیمیایی را به‌عنوان برنده جایزه یک‌میلیون و ۲۵۰هزار دلاری خود انتخاب کرد.

کمیته صلح نوبل اعلام کرد: این جایزه به بازرسانی که اکنون در سوریه مشغول فعالیت برای نابودی سلاح‌های شیمیایی هستند و در اصل به سازمان منع استفاده از سلاح‌های شیمیایی اعطا می‌شود. در بیانیه اعطای جایزه آمده است: بازرسان جان خود را به خطر انداخته‌اند تا منطقه‌ای عاری از سلاح داشته باشیم. با این حال کمیته صلح نوبل اعلام کرد: این سازمان به دلیل تمرکز فعالیت در سوریه موفق به دریافت جایزه نشده است. این کمیته اعلام کرده، سازمان منع استفاده از سلاح‌های شیمیایی حتی از دریافت این جایزه خبر هم نداشته است. کمیته در توییتر خود آورده است: از بازرسان این سازمان می‌خواهیم تا با ما تماس بگیرند. پس از آنکه در پی استفاده از گاز سارین در حومه دمشق در سوریه بیش از ۱۴۰۰ نفر جان خود را از دست دادند، این سازمان بعد از توافقنامه‌ای که ماه گذشته بین مسکو و واشنگتن به امضا رسید، مسوولیت نابودی ذخایر تسلیحات شیمیایی سوریه را برعهده گرفت. کارشناسان این سازمان در حال حاضر در سوریه حضور دارند و از روز یکشنبه گذشته مراحل مقدماتی نابودی تسلیحات شیمیایی این کشور را آغاز کرده‌اند.

حالا نهاد هفتمی هم به فهرست شش نهاد برنده برندگان صلح نوبل اضافه شد. پیش از این شماری از نهادهای جهانی مانند کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ، اتحادیه جهانی سازمان‌های صلیب‌سرخ و هلال احمر، صندوق کودکان سازمان ملل (یونیسف)، کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل، نیروی پاسدار صلح سازمان ملل و اتحادیه اروپا نیز به دلیل فعالیتشان در راستای پیشبرد صلح، برنده این جایزه شده بودند.

امسال علاوه بر سازمان منع استفاده از تسلیحات شیمیایی، ملاله یوسفزی، دختر پاکستانی به خاطر دفاع از حق تحصیل دختران، دنیس ماکوگ، پزشک متخصص زنان در جمهوری کنگو به دلیل تلاش برای حمایت از قربانیان تجاوز و چلسی (برادلی) منینگ، نظامی آمریکایی به خاطر قراردادن ده‌هاهزار سند محرمانه دولت آمریکا در اختیار سایت ویکی‌لیکس از جمله نامزدهای دریافت جایزه صلح نوبل بودند.

همچنین از مگی جبران، کارشناس کامپیوتر مصری که با راه‌کردن شغل دانشگاهی و انتخاب جامه رهبانیت، یک بنیاد خیریه را برای کمک به کودکان ایجاد کرد و سوتلانا گانوشینکا، استاد سابق ریاضیات در روسیه که به‌عنوان مدافع حقوق‌بشر فعالیت داشته، به‌عنوان دیگر نامزدهای دریافت این جایزه نام برده می‌شد.

برندگان جوایز نوبل در سایر رشته‌ها توسط کمیته‌های اعطای جایزه نوبل در سوئد تعیین و اعلام می‌شوند، اما تعیین برنده جایزه صلح نوبل برعهده یک کمیته پنج نفره منتخب پارلمان نروژ است.

چند رییس‌جمهوری آمریکا، از جمله تئودور روزولت، وودرو ویلسون، جیمی کارتر و باراک اوباما، همچنین انورسادات رییس‌جمهوری پیشین مصر همراه با مناخیم بگین، نخست‌وزیر اسراییل، یاسر عرفات، رهبر فقید فلسطینیان همراه با ایتزاک رابین، نخست‌وزیر پیشین اسراییل، نلسون ماندلا و وللم دکلرک، رییسان جمهوری پیشین آفریقای‌جنوبی، لخ والسا، رییس‌جمهوری پیشین لهستان و میخاییل گورباچف، آخرین رییس‌جمهوری شوروی، از جمله شخصیت‌های سیاسی برنده جایزه نوبل بوده‌اند. دالایی لاما، رهبر بوداییان تبت، آنگ‌سان سوچی، فعال سیاسی برمه‌ای و شیرین عبادی، حقوقدان ایرانی مدافع حقوق‌بشر هم از دیگر شخصیت‌هایی هستند که این جایزه را دریافت کرده‌اند.

جایزه نوبل یک‌میلیون و ۲۵۰هزار دلار ارزش دارد و مراسم اعطای جایزه در اسلو، پایتخت نروژ برگزار خواهد شد.

برنده صلح نوبل ۲۰۱۳ در یک نگاه

سازمان منع استفاده از تسلیحات شیمیایی یک نهاد بین‌دولتی است که در سال ۱۹۹۷ میلادی و بر اساس کنوانسیون منع تسلیحات شیمیایی ایجاد شد. مقر این سازمان در شهر لاهه، هلند، واقع است و تشکیلات آن تحت‌نظر دولت‌های امضاکننده کنوانسیون منع تسلیحات شیمیایی اداره می‌شود. وظیفه اصلی سازمان منع استفاده از تسلیحات شیمیایی شامل امحای تجهیزات و تسلیحات شیمیایی و امکانات تولید آنها، بازرسی از کشورهای امضاکننده کنوانسیون به‌منظور حصول اطمینان از عمل به تعهدات آنها و تلاش برای حسن اجرای مفاد کنوانسیون است. این سازمان زیرنظر شورای اجرایی به ریاست مدیرکل سازمان اداره می‌شود. اعضای هیات اجرایی و شخص مدیرکل توسط کنفرانس کشورهای عضو برگزیده می‌شوند. در حال حاضر، احمد اوزومجو، دیپلمات ترکیه‌ای، مدیرکل این سازمان است. او پیش‌تر در هیات‌های نمایندگی کشورش در اسراییل، سوریه و پیمان ناتو عضویت داشته و از ژوییه سال ۲۰۱۰، مدیریت کل سازمان منع استفاده از تسلیحات شیمیایی را برعهده داشته است. سازمان منع استفاده از تسلیحات شیمیایی از نهادهای وابسته به سازمان ملل محسوب نمی‌شود اما در زمینه نظارت بر جلوگیری از گسترش تسلیحات شیمیایی، با سازمان ملل همکاری نزدیک دارد. در سال ۲۰۰۰ میلادی، بین این دو سازمان یک توافقنامه همکاری نیز امضا شد. در هفته‌های اخیر، این سازمان به دلیل مسوولیتی که در اجرای توافقنامه خلع‌سلاح شیمیایی سوریه برعهده گرفته، مورد توجه رسانه‌های خبری قرار داشته است.

«کاسترو» دستور مرگ «چه» را داد

«فیدل کاسترو» رهبر انقلاب کوبا دستور مرگ «چه‌گوارا» را داده است؛ «فلیکس رودریگز» یکی از مقامات سابق سازمان امنیت ملی آمریکا ادعا کرده است که گوارا دقایقی پیش از مرگ خود به او اطمینان داده است که فیدل کاسترو دستور مرگ او را صادر کرده است. **(سی‌ان‌ان)**

سفر غیرمنتظره «کری» به کابل

«جان کری» وزیر خارجه آمریکا برای گفت‌وگوهای «فوری» در مورد موافقتنامه امنیتی بین افغانستان و آمریکا به کابل سفر کرد. کری تصمیم دارد در این سفر با «حامد کرزای» رییس‌جمهوری افغانستان در مورد پایان مهلت مقام‌های افغان برای امضای موافقتنامه امنیتی میان کابل و واشنگتن صحبت کند. **(بی‌بی‌سی)**

بازداشت دوباره «مشرف»

«پرویز مشرف» رییس‌جمهور سابق پاکستان بر سر پرونده حمله به مسجد «سرخ» اسلام‌آباد در سال ۲۰۰۷ بازداشت شد. مشرف پیش از این بازداشت به اتهامی دیگر در حبس خانگی بود اما با فاصله کمی از بازداشتش، راه آزادی‌اش با قرار وثیقه هموار شده بود. **(خبرگزاری فرانسه)**

جایزه صلح نوبل در قرن بیست‌ویکم

مریم امیری

بسیاری جایزه صلح نوبل را سیاسی و نامنصفانه می‌دانند ولی این دلیل نمی‌شود که هر سال در آستانه اعلام رای هیات ژوری میلیون‌ها گوش و چشم در انتظار شنیدن نام برنده نماند. امسال درنهایت با وجود کسانی چون ملاله یوسف زی و چلسی منینگ، جایزه به «سازمان منع گسترش سلاح‌های شیمیایی» رسید که بی‌شک به غایله سوریه مربوط می‌شود. جایزه صلح نوبل از سال ۱۹۰۱ تاکنون، ۹۴بار و به ۱۲۵فرد و سازمان- صدنفر و ۲۵ سازمان- اعطا شده است. کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ سه بار در سال‌های ۱۹۱۷، ۱۹۴۴ و ۱۹۶۳ و کمیساریای عالی پناهندگان دوبار در سال‌های ۱۹۵۴ و ۱۹۸۱ این جایزه را گرفت. در ادامه به برندگان این جایزه از قرن بیست‌ویکم به این‌سو نگاهی کوتاه می‌اندازیم:

۲۰۱۳: سازمان منع گسترش سلاح‌های شیمیایی؛ برای تلاش گسترده جهت امحای سلاح‌های شیمیایی. این سازمان در سال ۱۹۹۷ تاسیس شد و در سال ۲۰۰ همکاری خودش با سازمان ملل را آغاز کرد. عقبه این سازمان به «کنوانسیون بازدارندگی از کاربرد جنگ‌افزارهای شیمیایی» بازمی‌گردد. تاکنون کشورهایی که ۹۸درصد از جمعیت جهان را پایه‌ریزی می‌کنند به کنوانسیون بازداری به کارگیری جنگ‌افزارهای کشتار گروهی پیوسته‌اند که ۱۱سال پیش نوشته شده است و به آن وفادار بوده‌اند. هیات ژوری هنگام اعطای جایزه گفت «وقایع اخیر در سوریه و استفاده از سلاح شیمیایی، لازمه افزایش تلاش‌ها برای امحای چنین سلاح‌هایی را گوشزد کرد» چندی پیش سوریه رسما به این سازمان پیوست و امحای سلاح‌های شیمیایی خودش را آغاز کرد. اتفاقی که جنگی در خاورمیانه را منتفی کرد.

۲۰۱۲: اتحادیه اروپا؛ برای بیش از شش‌دهه برای پیشبرد صلح و آشتی، دموکراسی و حقوق‌بشر. اعطای این جایزه در میانه بحران اقتصادی بی‌پایان اروپا و استفاده از سیاست ریاضت اقتصادی برای حل آن به ویژه اینکه اتحادیه اروپا چنین سیاست‌هایی را به اعضای خود تحمیل می‌کند، اعتراض و حتی استهزای مردمی که از این قبیل سیاست‌ها در رنج هستند را به همراه داشت. جالب اینکه کشورهایی چون ترکیه دیگر علاقه‌ای به پیوستن به اتحادیه اروپا ندارند و مردم بسیاری کشورهای عضو هم خواهان خارج‌شدن کشورشان از این اتحادیه هستند.

۲۰۱۱: الن جانسون سرلیف، لیما بویی، توکل کرمان؛ برای مبارزه صلح‌آمیز در جهت حقوق و امنیت زنان و مشارکت در کارهای ایجاد صلح. سه زن در این سال به دلیل حمایت از حقوق زنان در مناطقی که سرکوب در آنها رایج است مستحق دریافت این جایزه شناخته شدند. توکل کرمان زمانی که جایزه را می‌گرفت گفت: «زنان اکنون رهبران هستند، نه فقط رهبران کشورهایشان یا رهبران مبارزه‌هایشان، بلکه آنها رهبران جهان هستند.»

۲۰۱۰: لیو شیائوبو؛ برای مبارزه طولانی‌مدت و غیرخشونت‌آمیز برای حقوق اساسی بشر در چین. او در دسامبر ۲۰۰۹ به اتهام تلاش برای تضعیف دولت چین بازداشت و به ۱۱ سال زندان محکوم شد. او جایزه خودش را به قربانیان میدان تیان آن من اهدا کرد.

۲۰۰۹: باراک اوباما؛ برای تلاش فوق‌العاده برای استحکام‌بخشی به دیپلماسی و تعاون بین‌المللی میان مردم. امسال با بالاگرفتن زمزمه‌های جنگ در سوریه، پیشنهاد شد جایزه صلح نوبل از او پس گرفته شود.

۲۰۰۸: مارتی اهتیساری؛ به خاطر سه‌دهه تلاش برای برقراری صلح در جهان و حل مناقشات بین‌المللی. او رییس‌جمهور پیشین فنلاند در سال‌های ۲۰۰۰-۱۹۹۴ بود و اکنون به‌عنوان دیپلمات میانجی سازمان ملل برای حل مناقشات بین‌المللی فعالیت می‌کند. او در سخنرانی هنگام دریافت جایزه گفت: این خواست‌های بحق یا ناحق انسان‌هاست که به جنگ می‌انجامد و کسانی که قدرت و نفوذ دارند توان متوقف‌کردن جنگ را هم دارند.

۲۰۰۷: هیات بین دولتی تغییرات آب و هوایی (IPCC) و آلبرت آرنولد الگور؛ به خاطر تلاش برای آگاهی‌بخشی و ارتقای آگاهی نسبت به تغییرات آب‌وهوایی و ایجاد معیارهای مورد نیاز برای مقابله با چنین تغییراتی.

۲۰۰۶: محمد یونس و گرامین بانک؛ به خاطر تلاش برای توسعه اقتصادی و اجتماعی از پایین. او بانکدار و اقتصاددان بنگلادشی است. همچنین خالق و مخترع وام خرد، نوعی وام کوچک برای بیکاران و تاجران فقیر است، او موسس گرامین‌بانک است. اعطای جایزه صلح نوبل به او در نوع خود بی‌نظیر بود.

۲۰۰۵: آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و محمد البرادعی؛ به دلیل تلاش برای منع گسترش تسلیحات هسته‌ای و تضمین استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز و هرچه ایمن‌تر کردن استفاده از آن.

۲۰۰۴: وانگاری ماتای؛ به خاطر مشارکت در توسعه پایدار، دموکراسی و صلح در کنیا. او به دلیل فعالیت‌های زیست‌محیطی‌اش نیز معروف بود و توانست با کمک زنان دیگر حدود دومیلیون اصله نهال در کنیا بکارد.

۲۰۰۳: شیرین عبادی؛ به خاطر تلاش در راه دموکراسی و حقوق بشر و به‌ویژه برای تمرکز بر حقوق زنان و کودکان.

۲۰۰۲: جیمی کارتر؛ برای دهه‌ها تلاش خستگی‌ناپذیر برای یافتن راه‌حل‌های صلح‌آمیز برای منازعات بین‌المللی و برای پیشبرد دموکراسی و حقوق بشر و تلاش برای توسعه اقتصادی و اجتماعی.

۲۰۰۱: سازمان ملل و کوفی عنان؛ به دلیل تلاش برای ساختن جهانی صلح آمیزتر و متشکل‌تر.

۲۰۰۰: کیم دائه جونگ؛ به دلیل تلاش برای دموکراسی و حقوق‌بشر در کره‌جنوبی و آسیای‌شرقی به‌طور عام و به‌ویژه برای تلاش برای صلح و آشتی با کره‌شمالی. او تا سال ۲۰۰۳ رییس‌جمهور کره‌جنوبی بود و ابتکارش در برگزاری اجلاس با کره‌شمالی، که به بهبود نسبی روابط دو کشور انجامید، دلیل اصلی اعطای صلح نوبل به او بود.

دور و نزدیک

استفاده از سامانه ساخت آمریکا

● **رویترز:** وزارت دفاع آمریکا به سازمان منع سلاح‌های شیمیایی پیشنهاد داده است که برای نابودی جنگ‌افزارهای شیمیایی سوریه، از یک سامانه بسیار ساخت آمریکا استفاده کند. این در حالی است که سازمان منع گسترش سلاح‌های شیمیایی خواهان برقراری آتش‌بس در سوریه برای اجرای عملیات انهدام سلاح‌های شیمیایی این کشور طبق جدول زمان‌بندی شد. همچنین «سرگئی لاوروف» وزیر خارجه روسیه به مخالفان دولت سوریه هشدار داد که سعی نکنند با ناکام گذاشتن روند از بین بردن سلاح‌های شیمیایی، راه را برای دخالت نظامی در این کشور فراهم کنند. از سوی دیگر دیده‌بان حقوق‌بشر کشته‌شدن نزدیک به ۲۰۰ غیرنظامی به دست مخالفان سوری در مناطق علوی‌نشین این کشور را «جنایت علیه بشریت» خواند. همچنین شورای امنیت سازمان ملل متحد، از پیشنهاد بان‌کی‌مون، دبیرکل این سازمان، برای تشکیل تیمی صدنفره از کارشناسان بین‌المللی در جهت کمک به نابودی سلاح‌های شیمیایی در سوریه حمایت کرد. این در حالی است که منابع محلی از درگیری شدید میان مخالفان سوری از یک‌سو و نیروهای حزب‌الله به همراه ارتش سوریه از سوی دیگر در منطقه سیده زینب خبر دادند.

لیبی «السنوسی» را محاکمه می‌کند

● **ایسنا:** دادگاه جنایی بین‌المللی اعلام کرد که طرابلس می‌تواند بدون اینکه «عبدالله السنوسی» را به لاهه تحویل دهد، او را در خاک لیبی محاکمه کند. در تحولی دیگر آمریکا، بریتانیا، فرانسه و سازمان ملل متحد ربوده‌شدن مقطعی نخست‌وزیر لیبی را محکوم و از گذار لیبی به دموکراسی حمایت کرده‌اند. این در حالی است که منابع امنیتی لیبی از انفجار یک خودرو بمب‌گذاری‌شده در نزدیکی کنسولگری سوئد در شهر بنغازی خبر دادند.

اعدام در عراق را متوقف کنید

● **الجزیره:** در پی اعدام ده‌هانفر در عراق ظرف دو روز گذشته، سازمان ملل از بغداد خواست تا اجرای احکام اعدام را هرچه سریع‌تر متوقف کند. بغداد در دو روز گذشته ۴۲ نفر از جمله چند زن را اعدام کرده که همگی آنها به جرم مشارکت در اقدامات تروریستی به چوبه‌دار سپرده شدند. همچنین شش استان شمالی و مرکزی عراق که عمدتا از مخالفان دولت هستند، در اعتراض به توهین برخی افراد به صحابه پیامبر اعتصاب کردند. در تحولی دیگر در اقدامات خشونت‌آمیز روز پنجشنبه عراق دست‌کم ۲۰ نفر کشته شدند.

آمادگی طالبان برای مذاکره با دولت

● **بی‌بی‌سی:** «حکیم‌الله محسود» رهبر طالبان پاکستان اعلام کرد آماده مذاکره جدی با دولت پاکستان است اما هنوز درخواستی دراین‌باره به اسلام‌آباد ارایه نداده است. در تحولی دیگر بمب‌گذاری و انفجار در چهار شهر بزرگ و منطقه‌ای در شمال غرب این کشور باعث کشته‌شدن ۹ نفر و زخمی شدن بیش از ۶۰ نفر دیگر شد. همچنین آمریکا اعلام کرد که پناهگاه‌های امن تروریست‌ها در مناطق قبیله‌نشین پاکستان، همچنان چالشی برای امنیت افغانستان است.

صدور حکم بازداشت متهم پنجم پرونده ترور «رفیق حریری»

● **الجزیره:** دادگاه بین‌المللی ویژه ترور «رفیق حریری» دستور بازداشت متهم پنجم این پرونده را که گفته می‌شود از اعضای حزب‌الله لبنان است، صادر کرد. دادگاه ویژه ترور رفیق حریری در پیامی محرمانه به دولت لبنان خواستار بازداشت حسن حبیب مرعی، متهم پنجم این پرونده شد که گفته می‌شود از اعضای حزب‌الله لبنان است.

پیشنهاد جمهوریخواهان به دولت

● **بی‌بی‌سی:** جمهوریخواهان آمریکا به دولت پیشنهاد کرده‌اند اگر حاضر به مذاکره درباره بودجه دولت شود حاضرند سقف بدهی‌های دولت را موقتا افزایش دهند. جان بینر، رییس مجلس نمایندگان آمریکا گفته است اگر کاخ سفید بپذیرد درباره تعطیلی دولت که از اول اکتبر در جریان است مذاکره کند در زمینه سقف بدهی‌های دولت راه خواهند آمد. در تحولی دیگر «کاترین اشتون» معاون وزیر دفاع آمریکا که به شناختش از صنعت دفاعی و هزینه‌های دفاعی آمریکا معروف است، اعلام کرد که پس از چهار سال، این سمت را ترک می‌کند.

احداث پایگاه موشکی در مرز چین

● **ایسنا:** یک روزنامه کره‌جنوبی گزارش داد که کره‌شمالی در نزدیکی مرزهای چین و در کوهی موسوم به کوه «پاکتوسان» اقدام به احداث یک پایگاه موشکی زیرزمینی کرده است. در این پایگاه موشکی تعداد زیادی سیلوی زیرزمینی موشکی در فاصله دو کیلومتری دامنه جنوبی کوه پاکتوسان ایجاد شده است.

فضانورد «ناسا» درگذشت

● **ایسنا:** اسکات کارپنتر، یکی از آخرین فضانوردان باقیمانده از گروه هفت‌نفره ماموریت مرکوری ناسا، در ۸۸سالگی درگذشت. مرکوری اولین ماموریتی بود که در آن ناسا، سازمان فضایی آمریکا، سفینه سرنشین‌دار خود را به فضا فرستاد. کارپنتر در سال ۱۹۶۲ دومین آمریکایی بود که سوار بر سفینه آنورای۷ بر مدار زمین چرخید.

ادامه از صفحه اول

الگوی چینی توافق با آمریکا

شبکه‌های تلویزیونی آمریکا با شعف فراوان بالا رفتن یلتسین از تانک در میدان اصلی و تاکید بر سقوط نظام کمونیستی در بطن سکوت و پذیرش دستگاه‌های امنیتی، نظامی و توده‌های مردم را به سرتاسر گیتی منعکس کردند. نزدیکی به آمریکا هیچ کمکی به تقویت، استحکام و تداوم نظام حاکم بر شوروی نکرد چرا که علت شکل‌گیری تعارض را مورد توجه قرار نداد. رهبران روسیه این سوال را مطرح نکردند که علت ستیز و دعوا با آمریکا به چه علت بوده است و چرا ولادیمیر لنین در انقلاب سال ۱۹۱۷، آمریکاستیزی را ستون محوری نظام قرار داد. مذاکرات و گفت‌وگوها از زمان خروشچف تا عصر گورباچف بدون مطرح کردن این سوال پیش رفت. تناقض بنیادی بین منافع، هویت و ارزش‌های کمونیستی با همتای آمریکایی به‌معنای شکل‌نگرفتن ارزش افزوده برای طرف روسی از دل مذاکرات و گفت‌وگوها بود که درنهایت به از بین رفتن مشروعیت نظام ارزشی کمونیستی در رابطه با ستیز با آمریکا منجر شد.

الگوی چینی

مائوتسه تونگ یک دهه بعد از روس‌ها تقریبا به دلایل مشابه، ضرورت گفت‌وگو و تعامل مثبت با آمریکاییان را ضرورتی اجتناب‌ناپذیر یافت. اما برخلاف روس‌ها رهبران چین به دگرگون ساختن «متن» روابط خصمانه دو کشور قبل از مذاکره و پای میز نشستن با آمریکاییان پرداختند. روس‌ها متن روابط را بدون تغییر نگه داشتند و در بستر متنی تعارض‌آمیز به مذاکره روی آوردند. مائو در ابتدا به بازتعریف منافع ملی، هویت و ارزش‌های حاکم بر چین پرداخت. توجه شود که صحبت از تغییر هویت، منافع و ارزش‌ها نیست بلکه بازتعریف است. رهبران روسیه این مهم را فهم نکردند. بازتعریف به وسیله رهبران چین به این معنا بود که هیچ عقب‌نشینی‌ای در سرزمین امپراتوری میانه حادث نشد بلکه مفاهیم، واژه‌ها، تفسیرها و بنیادهای ارزشی و ساختاری به «بازسنجی»، «بازتنظیمی» و «بازدرجه‌بندی» مزین شد. رهبران چین اعلام نکردند که اشتباه کرده‌اند و برای همین شعارهای ضدآمریکایی و منازعه با آمریکا را کنار می‌گذارند بلکه در عین تایید دلایل تاریخی مبارزه با آمریکا به «تناسب‌سازی» سیاست‌ها و خط‌مشی روی آورده‌اند. مذاکره بدون تحول در متن به سقوط نظام شوروی انجامید و مذاکره در بطن و تحول در متن، چین را به قدرت دوم اقتصادی جهان تبدیل کرده است. مائو تسه تونگ انقلاب کرد که تحقیر یکصدساله چین به وسیله غرب را پایان دهد. متن اولیه که چین در مسیر آن با آمریکا تعامل کرد این نیاز را برآورده نساخت اما متن ثانویه که چارچوب «تناسب‌سازی» و به‌عبارت دیگر مذاکره و گفت‌وگو را ممکن کرد امروزه سبب کرنش آمریکا در برابر چین و احترام فزاینده به اعتبار و عظمت چین در بین نخبگان آمریکایی شده است.